

ROZRADZIĆ (6) *vb pf*

roz- (6), [rofz-].

o *prawdopodobnie jasne* (tak w roz-); a *jasne*.

inf rozradzić (3). ◇ *fut* 3 sg rozradzi (1). ◇ [1 pl rozradzim.] ◇ 3 pl rozradzą (1). ◇ [praet 3 sg m rozradził. ◇ 3 pl m pers rozradzili.] ◇ *impers praet* rozradz(o)no (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVII w.

1. *Odradzić, odwieść od czegoś* (5) : [precamur ergo dissuadeas omnibus {(dissuadeas rofzradzym)} convenientibus ... *Glosy II nr 30/7*; A iże látá tych młodzieńcow po temu były/ nálázły się do nich młodziuchne/ co ie po Anglicku náuczály: á iž tych tám doftátek był/ gdzie ie wodzowie dowiedli/ doftáli ieden gładziuchnv/ ízukał drugi iefzcze gładfzey [...]. Y nářz Fortunat nie rozrádził/ bo też łobie dobę [!] náłazł *HistFort B7*.]

rozradzić komu (4): Skánderebeg ípráwion był iž żywności idzie do woýłká Tureckiego dofyc z Mácedonией/ zálthąpił im y odebrał ią/ takież y Wenetom chćiał vczynić/ ále mu rozrádżono iž byli złobą dobrze/ bo Turcy drogo ípiżę płáćili *BielKron 250v*; [*BielKron 1597 310*]. *Cf rozradzić komu co*.

rozradzić komu co (3): Wiele o thym piśác álbo mowić co nie może być żadnym rozumem ogárniono/ thedy lámá tá rzecz to ínádnie káždemu rozrádzić może. *RejAp AA2*; Tákże y my mogli bychmy íe rozmyślic/ iž bárzo w łábym okręcie pływamy po tym burzliwym morzu íwiátá tego/ á iuz ledwe íe deřki nie chwythamy/ [...] á wieřz to pan bog íeřli nas gdzie y z deřkami ítráfżnie nie zátopią. Ale to wřzytko nic/ łłáchetne przyrodzenie wřzytko nam to ínádnie rozrádzi. *RejZwierc 67*; Tedy przyřzedł do niego [*do Solona*] ieden zacny mieřzczánin ktoremu íe thy vřtáwy Solonowe nie podobály [...]. Y chcżąc mu tho rozrádzić powiedział mu [...] *RejZwierc 83v*; [*Lecz Prufowie Pogáni/ zálthápiwřzy im w mieyřcu ćiáfnyim/ do tego Krzyřaki przywiedli/ że íe im poddác musieli: częgo íwoim Miřtrz Prufki y Márřżalek rozrádzić żadną miárą nie mogli/ ále ráczey żeby íe do gardł íwřych bronili. BielKron 1597 175*].

[*Ze zdaniem dopełnieniowym [aby nie]*: *BielKron 1597 310 cf W przeciwstawieniu*.

W przeciwstawieniu: »rozradzić ... radzić«: Potym íe ruřzył [*król*] do Włocłáwiá/ gdzie przyiechał do niego Wituł z íwą Litwą/ ktory rozrádził Krolowi áby nieoblegał Toruniá/ gdzie ná ten czás był Miřtrz z íwemi Kommendory/ ále rádžil áby pierwey tráktował około pokoíu. *BielKron 1597 310*.]

Przen: *Zniszczyć, zniweczyć, wyprzeć [co]* (1) : (*nagł*) Zbytnie vtráty. (–) Nłewiem kto nam Polakom dobrą myśł popřował/ Lecz zdá mi íe iž mieřzek/ co hoynie řzáfował. [...] Lecz nam ínadź mieřzek nie krzyw/ mychmy krzywi łámi/ Zechmy íe przesáfdzili/ nářbyť přtroćinámi. Więć y dobre bieřiády/ giną miedzy námi/ Rozrádżá ie połmiřki/ co idą parámi. *RejZwierc 110*.

2. [*Uradzić, powziąć decyzję po naradzie [ze zdaniem dopełnieniowym [by nie]]*: Są tego znaki jasne z tej wojny moskiewskiej, Gdy ten zwierz [*tj. książę moskiewski*] [...] naparł się obraza Z Wilna Preczystej ruskiej [...]. Rzymianie [= *katolicy*] rozradzili, by jej stąd nie puścić. *Apolog 46*.]

3. *W funkcji strony biernej: Zostać powstrzymanym od realizacji (o zamiarach)* (1) : Ale wřdy ořtrożnoćią przedfię wiele złęgo/ Może íe y przekázić/ może íe rozrádzić *RejWiz 42*.

Formacje współrdzenne cf RADZIĆ.

Cf ROZRADZENIE

